

tillige har fundet, at det var ønskeligt, om en skriftlig Beretning var bleven affordret de ti Mænd, med hvilke Generalgouverneuren har raadført sig, om den var bleven hjemsendt til Regeringens Bedømmelse, og altsaa nu kunde være bleven forelagt Rigsdagen, saa maa jeg bemærke, at der i den coloniale Organisation, som den var, da den nuværende Generalgouverneur fik sit Hverv, ikke forelaa nogen bestemt Forpligtelse for ham til at høre bestemte Corporationer eller bestemte Mænd, hvis Stilling medførte, at de fortrinsviis maatte betragtes som Saghyndige. Han har saaledes ikke tilsidejat nogen Forpligtelse, som kunde paahvile ham, ved ikke at give de bestemte Mænd eller Corporationer Leilighed til at yttre sig. At det kunde være ønskeligt, om han havde affordret de ti Mænd, med hvem han har raadført sig, en skriftlig Betænkning og hjemsendt den, det vil jeg gjerne indrømme; men jeg maa tillige sige, at jeg ikke drifter mig til at bebrejde ham, at han ikke har gjort det. Der gives forskjellige Maader at raadføre sig sig paa, en mundtlig og en skriftlig; her i Landet er man meget tilbøielig til at raadføre sig skriftligt, men det er ikke sagt, at denne Maade er den bedste; og at Generalgouverneuren ikke har været uheldig med Hensyn til den Raadsførelse, han dog har foretaget, troer jeg der foreligger et tydeligt Beviis for deri, at den Anordning, han efter sin Raadsførelse med de ti Mænd har sat i Kraft, ikke har fremkaldt nogen Klage. Jeg tør iøvrigt endnu til hvad jeg tidligere har bemærket tilføie, at, naar man raadfører sig i Vestindien fortrinsviis med Gyde, som det kan antages, at Generalgouverneuren har gjort, fordi den største Masse af Kundskaber og navnlig Kundskab til de locale Forhold findes hos disse Mænd, saa ligger der ingenlunde deri, at man kun skulde have hørt den ene Part i Sagen. Det er nemlig vel sandt, at, efterat den sorte Befolkning er bleven frigivet, er der opstaaet en særegen sort Stand i Vestindien, om jeg saa maa sige, eller en Arbejderklasse i Modsætning til den tidligere, stedse frie Befolkning; men jeg troer ikke, at denne Modsætning mellem de forskjellige Stænder endnu har udviklet sig saaledes der, som det paa andre Steder kan være Tilfældet, og

jeg tør navnlig fremhæve, at Planterne i det Dieblis, da der var Spørgsmaal om at lade den Foranstaltning træde i Kraft, som Generalgouverneuren har fundet sig foranlediget til, visse ikke havde nogen Interesse, som i Virkeligheden var stridende mod den arbejdende Befolknings Interesser. Der var saa kort Tid forløbet efter Emancipationen, Forholdene saae endnu saa forviklede og betænkkelige ud i Colonierne, at jeg troer, at man med Sikkerhed kan antage, at ingen af de ti Mænd, med hvilke Generalgouverneuren raadførte sig, har tvivlet om, at det var en overmaade vigtig Sag, i hvilken han gav sit Raad, en Sag, i hvilken det ikke dreiede sig om paa en vis Maade at varetage Planternes Interesse alene, men i hvilken det tillige gjaldt at varetage den sorte Befolknings Interesse og at indrette det for den saa godt og saa hensigtsmæssigt, som Omstændighederne tillode. Vil man ikke troe, at de Bedkommende, med hvem Generalgouverneuren raadførte sig, vilde gjøre det af Interesse for den sorte Befolkning, — hvilket jeg dog troer, at vi Alle have Grund til at antage, — saa vil der dog i alt Fald være den uafviselige Grund tilbage, at Selsopholdessen maatte tilfuge disse Mænd at tage det største Hensyn til Negerne, fordi man paa det Tidspunkt havde Grund til at befrygte Alt, naar man ikke gjorde det.

Husgaard: Det er blot for min ærede Nabo tilhøre (Treschow), at jeg skulde tillade mig den Bemærkning, da han ikke oftere kan tale ved denne Behandling af Sagen, at han i denne Sag i alt Væsentligt deler de Anskuelser, den 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg) har udtalt, men at han ikke troer, at der deri ligger nogen væsentlig Forskjel fra hvad han har yttret om Negerbefolkningens Forhold i det Hele. Da jeg iøvrigt ved denne Leilighed er kommen til at reise mig, saa vil jeg blot tilføie som min fuldkomne Overbeviisning, da jeg har kjendt den nu fungerende Generalgouverneur i en lang Række af Aar, at han ved alle de Forholdsregler, han har taget, vistnok har taget alt muligt Hensyn til den sorte Befolkning paa Verne.

Syholm: Endskiøndt Forhandlingerne